

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 25.6.2008
COM(2008) 383 final

CARTE VERDE

Relațiile viitoare dintre UE și țările și teritoriile de peste mări

{SEC(2008) 2067}

CARTE VERDE

Relațiile viitoare dintre UE și țările și teritoriile de peste mări

1. INTRODUCERE

În temeiul Tratatului de instituire a Comunității Europene, partea a patra (Tratatul CE), țările și teritoriile de peste mări (TTPM) sunt strâns asociate Comunității Europene. Din punct de vedere istoric, lista TTPM conținea în principal țările și teritoriile care au devenit între timp țări independente și suverane, majoritatea acestora fiind țări ACP. Aceasta explică de ce politica aplicată cooperării dintre UE și TTPM este în mare măsură identică celei aplicate cooperării dintre UE și statele ACP, cu toate că TTPM fac obiectul unui temei juridic separat în cadrul Tratatului CE.

Cu toate acestea, o astfel de paralelă nu corespunde realității, provocărilor specifice sociale, economice și de mediu cu care se confruntă TTPM în ziua de azi, și nici legăturilor strânse de ordin istoric, instituțional și politic dintre TTPM și UE. Mai mult, paralela nu ia în considerare potențialul oferit de TTPM ca avanposturi importante din punct de vedere strategic, răspândite pretutindeni în lume, cu rol de susținătoare ale valorilor UE. În plus, contextul internațional mai larg a evoluat, în special drept consecință a globalizării, a liberalizării continue a comerțului, precum și a integrării regionale sporite a țărilor ACP. Toți acești factori impun o revizuire temeinică a parteneriatului dintre TTPM și UE.

În acest context, TTPM și cele patru state membre de care sunt legate (Danemarca, Franța, Țările de Jos și Regatul Unit) au solicitat, din 2003, o mai bună recunoaștere a situației specifice a TTPM. În același timp, Comisia, precum și un număr crescând de state membre, au exprimat rezerve în ceea ce privește amalgamul între asocierea TTPM-CE și politica de cooperare pentru dezvoltare a Comunității, care se concentrează asupra luptei împotriva sărăciei și a Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Comisia a propus încă din 2005 construirea unei noi relații bazate pe apartenența TTPM și a UE la aceeași familie, mai degrabă decât pe necesitățile de dezvoltare în sine ale acestor țări și teritorii.

Prin urmare, Comisia dorește să efectueze o analiză detaliată a relațiilor dintre UE și TTPM și să ia în considerare o revizuire de fond a asocierii TTPM-CE. Se dorește examinarea modului în care se poate evita abordarea clasică privind cooperarea pentru dezvoltare, în același timp crescând competitivitatea TTPM și integrarea lor treptată în economia regională și mondială, luând în considerare nu numai provocările cu care se confruntă aceste țări și teritorii, ci și potențialul lor. Pentru a deschide calea spre o astfel de modernizare, Comisia a adoptat prezenta carte verde, care ar trebui să faciliteze o discuție globală și transparentă referitoare la relațiile viitoare dintre UE și TTPM, în special în ceea ce privește concepția care ar trebui să stea la baza acestor relații pe termen lung.

Prin urmare, obiectivul prezentei cărți verzi nu este de a crea o politică nouă sau de a institui noi instrumente de finanțare sau proceduri detaliate, ci de a analiza o serie de provocări și oportunități și de a obține un răspuns de la părțile interesate înainte de definirea unui nou parteneriat între UE și TTPM, în special având în vedere că actuala decizie de asociere peste mări expiră la sfârșitul anului 2013.

2. INFORMAȚII PRELIMINARE REFERITOARE LA TTPM

2.1. Cele 21 de țări și teritorii de peste mări: asocierea la Comunitate, diferențe și caracteristici comune

În conformitate cu Tratatul CE, TTPM sunt țări și teritorii neeuropene care au legături speciale cu Danemarca, Franța, Țările de Jos și Regatul Unit. Sunt asociate la Comunitatea Europeană cu scopul de a-și promova dezvoltarea economică și socială și de a stabili strânse relații economice între ele și Comunitate în ansamblul ei. Tratatul CE statuează că asocierea TTPM la Comunitate „trebuie să permită în primul rând promovarea intereselor și a prosperității locuitorilor acestor țări și teritorii, astfel încât să conducă la dezvoltarea economică, socială și culturală la care aspiră”.

Țările și teritoriile în cauză sunt enumerate exhaustiv în anexa II la Tratatul CE. În total, sunt enumerate 21 de țări și teritorii de peste mări: Groenlanda, Noua Caledonie și teritoriile dependente, Polinezia Franceză, Teritoriile Australe și Antarctice Franceze, Wallis și Insulele Futuna, Mayotte, Saint-Pierre și Miquelon, Aruba, Antilele Olandeze (și anume Bonaire, Curaçao, Saba, Sf. Eustatius, Sf. Martin), Anguilla, Insulele Cayman, Insulele Falkland, Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud, Montserrat, Pitcairn, Sfânta Elena și teritoriile dependente, Teritoriile Antarctice Britanice, Teritoriile Britanice din Oceanul Indian, Insulele Turks și Caicos, Insulele Virgine Britanice și Bermuda. Cu toate acestea, în conformitate cu dorința guvernului din Bermuda, acestea nu i s-au aplicat niciodată regimul de asociere.

TTPM sunt legate constituțional de un stat membru, însă nu fac parte ca atare din Comunitate. De fapt, în baza articolului 299 alineatul (3) din Tratatul CE, în principiu, dispozițiile tratatului nu se aplică TTPM, cu excepția părții a patra din tratat, care se referă exclusiv la asocierea TTPM-CE. Prin urmare, există o diferență fundamentală între TTPM și regiunile ultraperiferice menționate la articolul 299 alineatul (2) din Tratatul CE. Spre deosebire de TTPM, regiunile ultraperiferice sunt legate constituțional de un stat membru și, de asemenea, fac parte integrantă din Comunitate, supunându-se, în principiu, întregului *acquis* comunitar. Prin urmare, nu este oportună o comparație cantitativă sau calitativă între TTPM și regiunile ultraperiferice în ceea ce privește beneficiile obținute de la UE și obligațiile față de aceasta.

Există diferențe considerabile chiar între TTPM în ceea ce privește gradul de autonomie față de statul membru de care sunt legate, dar și în domeniile economic și social, precum și în ceea ce privește caracteristicile geografice și climatice. Cu toate acestea, în pofida acestor diferențe enorme între TTPM, acestea au caracteristici comune: niciuna nu este o țară suverană, toate sunt democrații parlamentare, toate sunt insule, populațiile lor sunt foarte reduse, iar bogăția lor ecologică este extraordinară în comparație cu Europa continentală. Toate sunt relativ vulnerabile în fața șocurilor externe și depind în general de o bază economică îngustă care gravitează în general în jurul serviciilor. De asemenea, ele depind în mare măsură de importurile de mărfuri și energie. În general, exportul de mărfuri din TTPM către UE sau în interiorul propriilor regiuni geografice respective rămâne limitat.

O descriere mai detaliată a diferențelor și caracteristicilor comune ale TTPM este atașată în documentul de lucru al serviciilor Comisiei din anexa I la prezenta carte verde. În plus, o privire de ansamblu asupra fiecărei TTPM, conținând date statistice, este atașată în documentul de lucru al serviciilor Comisiei din anexa II.

2.2. Actuala asociere TTPM-CE: decizia de asociere peste mări din 27 noiembrie 2001

Partea a patra din Tratatul CE (articolele 182-188) conține dispozițiile de bază ale asocierii TTPM la Comunitate, însă normele și procedurile detaliate ale asocierii sunt stabilite de Consiliu, în temeiul articolului 187 CE, prin „decizii de asociere peste mări” succesive, adoptate începând cu 1964¹. Aceste dispoziții detaliate, anume cele din decizia de asociere peste mări din 27 noiembrie 2001², pot fi împărțite în două mari categorii: dispoziții privind cooperarea pentru finanțarea dezvoltării și dispoziții privind cooperarea economică și comercială. Un rezumat al acestor dispoziții poate fi găsit în documentul de lucru al serviciilor Comisiei atașat în anexa III la prezenta carte verde.

Dispozițiile actuale privind cooperare pentru finanțarea dezvoltării din decizia de asociere peste mări au ca obiectiv promovarea dezvoltării durabile a TTPM, cu o atenție specială acordată reducerii, prevenirii și, în cele din urmă, eradicării sărăciei. În consecință, cooperarea pentru finanțarea dezvoltării cu TTPM a fost până acum finanțată din FED, care este instrumentul utilizat și pentru finanțarea cooperării pentru dezvoltare cu statele ACP.

Actuala decizie de asociere peste mări era inițial aplicabilă până la 31 decembrie 2011, însă perioada sa de aplicabilitate a fost prelungită până la 31 decembrie 2013, în urma modificărilor tehnice din 2007, pentru a coincide cu durata celui de-al zecelea Fond European de Dezvoltare (FED) care acoperă perioada 2008-2013 și cu cadrul financiar multianual pentru perioada 2007-2013. Totuși, aceste modificări tehnice nu aduc atingere unei noi revizuirii a deciziei, înainte de expirarea acesteia în 2013, în special pentru aplicarea ulterioară a principiilor stabilite în partea a patra a Tratatului CE în ceea ce privește asocierea TTPM-CE³.

3. PERSPECTIVELE RELAȚIILOR DINTRE TTPM și UE

Datorită legăturilor strânse dintre TTPM și Comunitate prin intermediul statelor membre, regimul comercial aplicabil acestor țări și teritorii, descris pe scurt în anexa III la prezenta carte verde, este unul dintre cele mai favorabile pe care Comunitatea le-a acordat vreodată. Această legătură strânsă explică, de asemenea, motivul pentru care nivelul asistenței financiare comunitare acordate TTPM pe cap de locuitor este semnificativ mai ridicat decât

¹ O Convenție de punere în aplicare anexată la Tratatul de la Roma din 25 martie 1957 stabilea detaliile și procedurile privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Comunitate pentru primii cinci ani de la intrarea în vigoare a tratatului, adică până la 31 decembrie 1962. În continuare, dispozițiile și procedura referitoare la asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Comunitate au fost stabilite prin decizii cu valabilitate de cinci ani, adoptate de Consiliu la 25 februarie 1964, 29 septembrie 1970, 29 iunie 1976, 16 decembrie 1980 și 30 iunie 1986. La 25 iulie 1991 și la 27 noiembrie 2001, Consiliul a adoptat noi decizii privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Comunitate, fiecare cu o valabilitate de zece ani. Cu toate acestea, valabilitatea deciziei de asociere peste mări din 27 noiembrie 2001 a fost prelungită în 2007 până la 31 decembrie 2013, pentru a coincide cu durata celui de-al zecelea Fond European de Dezvoltare și cu cadru financiar multianual 2007-2013.

² Decizia 2001/822/EC a Consiliului din 27 noiembrie 2001 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Comunitatea Europeană (JO L 314, 30.11.2001, p. 1). Decizie modificată prin Decizia 2007/249/CE (JO L 109, 26.4.2007, p. 33).

³ A se vedea articolul 62 din decizia de asociere peste mări revizuită, precum și considerentul 14 la Decizia 2007/249/CE a Consiliului.

media ACP⁴. În comparație cu normele aplicabile cooperării cu statele ACP, procedurile oarecum speciale pentru cooperarea pentru finanțarea dezvoltării, precum și eligibilitatea TTPM pentru programele comunitare⁵ sunt o consecință directă a acestei relații speciale, întemeiată pe solidaritatea dintre Europa și TTPM menționată în preambulul Tratatului CE.

În conformitate cu preambulul Tratatului CE, la care se referă articolul 182 din Tratatul CE privind asocierea TTPM la Comunitate, Înaltele Părți Contractante care au decis crearea Comunității Europene intenționau „să confirme solidaritatea care leagă Europa de țările de peste mări” și „să asigure dezvoltarea prosperității acestora în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite”.

Cu toate acestea, solidaritatea pe care este fondată asocierea TTPM-CE și, în special, disponibilitatea Comunității de a promova dezvoltarea durabilă a acestor țări și teritorii prin furnizarea unei asistențe financiare semnificative a fost pusă sub semnul întrebării în mod repetat. În acest sens, se face referire în special la faptul că în prezent situația s-a schimbat fundamental, deoarece introducerea noțiunii de solidaritate între Comunitate și TTPM provine dintr-o perioadă în care această asociere se referea în principal la coloniile africane ale statelor membre și la uniunea vamală europeană care a înlocuit regimurile comerciale bilaterale anterioare cu aceste foste colonii.

La semnarea Tratatului de la Amsterdam la 2 octombrie 1997, reprezentanții guvernelor celor 15 state membre de atunci au recunoscut că regimurile inițiale referitoare la asocierea TTPM la Comunitate nu mai puteau răspunde eficient la provocările reprezentate de dezvoltarea acestor țări și teritorii. Cu toate acestea, șefii de stat și de guverne au reiterat, de asemenea, în mod solemn, că scopul asocierii este promovarea dezvoltării economice și sociale a acestor țări și teritorii și stabilirea unor relații economice strânse între acestea și Comunitate în ansamblul ei⁶. Deși regimurile de asociere TTPM-CE au fost revizuite ulterior și decizia de asociere peste mări din 2001 a introdus elemente inovatoare, în special în ceea ce privește instrumentul financiar, abordarea generală privind TTPM este totuși puternic inspirată de Acordul de parteneriat ACP-CE și de conceptul clasic de cooperare pentru dezvoltare, care se întemeiază pe lupta împotriva sărăciei, în ciuda neconcordanței dintre o astfel de abordare și situația actuală a TTPM.

În acest context, prezenta stare de fapt este pusă sub semnul întrebării de diferiți factori implicați, începând cu Comisia, TTPM și statele membre de care sunt legate, până la statele membre fără TTPM. Pe de o parte, există o necesitate de a analiza în detaliu modul în care asocierea TTPM-CE poate fi adaptată la situația specifică a acestor țări și teritorii, la provocările particulare cu care acestea se confruntă, la importanța lor actuală sau potențială pentru UE în ansamblu și la realitatea lumii globalizate de astăzi. Pe de altă parte, în special de la extinderea Uniunii Europene de la 1 mai 2004, se pun întrebări despre motivația Comunității de a promova dezvoltarea durabilă a acestor țări și teritorii, mai ales în situația în care PNB-ul acestora pe cap de locuitor este apropiat de media Comunității sau în cazul în

⁴ În cadrul celui de-al zecelea FED (2008-2013), media asistenței financiare comunitare acordate țărilor și teritoriilor de peste mări pe cap de locuitor este de șase ori mai mare decât media pe cap de locuitor a asistenței financiare comunitare acordate statelor ACP.

⁵ În temeiul articolului 58 din decizia de asociere peste mări. A se vedea, de asemenea, anexa III la prezenta carte verde.

⁶ Declarația nr. 36 privind țările și teritoriile de peste mări anexată la Actul final al Conferinței reprezentanților guvernelor statelor membre care a adoptat Tratatul de la Amsterdam (JO C 340, 10.11.1997).

care un stat membru a încetat să furnizeze asistență bilaterală directă pentru dezvoltare către unele din propriile TTPM.

Prin urmare, Comisia dorește să lanseze, prin intermediul prezentei cărți verzi, o discuție globală transparentă referitoare la relațiile viitoare dintre UE și TTPM, în special în ceea ce privește concepția care ar trebui să stea la baza acestor relații pe termen lung. Aspectele ce urmează a fi discutate se referă la bazele, obiectivele și natura solidarității dintre UE și TTPM. În plus, mai multe chestiuni specifice privind regimul comercial aplicabil TTPM și caracteristicile acestor țări și teritorii sunt abordate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei atașat în anexele IV și V la prezenta carte verde.

Provocările menționate în continuare nu se referă la cantitatea sau sursa viitoarei asistențe financiare comunitare destinată țărilor și teritoriilor de peste mări și astfel nu aduce atingere rezultatului viitoarelor negocieri privind cadrul financiar multianual pentru perioada 2013-2020 și includerea în buget a FED. În egală măsură, aceste provocări nu se referă la modul în care Comisia va gestiona din punct de vedere administrativ asistența financiară în viitor, chestiune ce ține de organizarea internă a Comisiei.

3.1. Parteneriatul dintre Comunitate și TTPM

3.1.1. Impactul relațiilor speciale dintre TTPM și statele membre de care acestea sunt legate

Deși articolul 182 din Tratatul CE le numește neeuropene și *acquis*-ul comunitar nu li se aplică, faptul de a considera TTPM drept părți terțe nu ar corespunde situației reale. Într-adevăr, deși TTPM nu fac parte integrantă din UE, acestea sunt o parte din sau cel puțin sunt strâns legate de un stat membru UE, ceea ce înseamnă că nu pot fi detașate de UE și, într-un anumit sens, sunt „o parte din cele mai îndepărtate frontiere”.

În primul rând, o întreagă parte din Tratatul CE este dedicată asocierii TTPM la Comunitate și instituie baza potrivit căreia aceste țări și teritorii nu sunt simple țări terțe. Conform structurii Tratatului CE, asocierea TTPM-CE nu face parte din cooperarea comunitară privind dezvoltarea sau din acțiunile externe ale Comunității în general.

Mai mult, prin natura istoriei lor și a relațiilor speciale cu state membre ale UE, TTPM fac parte integrantă dintr-o societate care respectă valorile ce stau la baza UE și principiile care decurg din tradițiile constituționale comune ale statelor membre, cum sunt respectarea demnității umane, a libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și respectarea drepturilor omului. Aceste valori și principii, pe care UE le promovează pe lângă țările terțe, sunt puse în practică de TTPM.

În plus, spre deosebire de țările terțe, toți resortisanții țărilor și teritoriilor de peste mări sunt, în principiu, cetățeni europeni în sensul articolului 17 din Tratatul CE, care statuează că orice persoană care are cetățenia unui stat membru este cetățean al Uniunii. Mai precis, toți resortisanții din Groenlanda și din TTPM franceze și olandeze au în mod automat și naționalitatea statului membru conex. Începând cu 21 mai 2002, cetățenii tuturor TTPM britanice au și cetățenie britanică, dar pot renunța la aceasta în favoarea cetățeniei țării de peste mări respective, nefiind obligați să dețină un pașaport în care sunt descriși ca cetățeni britanici. În calitate de cetățeni europeni, resortisanții TTPM au în principiu și drepturile conferite de cetățenia europeană (astfel cum a fost instituită de articolele 18-22 din Tratatul CE), cum ar fi dreptul de a circula și de a locui (dar nu și de a munci) liber pe teritoriul statelor membre. Mai mult, resortisanților TTPM li se poate acorda dreptul de a vota și de a

participa la alegerile Parlamentului European, sub rezerva condițiilor definite de statul membru conex, în conformitate cu legislația comunitară. Acesta este, de exemplu, cazul resortisanților TTPM franceze.

În ceea ce privește Saint-Pierre, Miquelon și Mayotte, legătura lor specială cu UE se reflectă și în faptul că acestea folosesc moneda euro, cu toate că regimul lor monetar nu este specificat în Tratatul CE, deoarece nu fac parte din Comunitate⁷. În prezent nu mai există alte TTPM care să folosească moneda euro, însă TTPM franceze din Pacific analizează posibilitatea de a înlocui moneda proprie cu euro⁸.

De asemenea, se poate constata că, deși dispozițiile generale ale Tratatului CE nu se aplică TTPM dacă nu se face în mod expres referire la acest lucru, jurisdicția Curții de Justiție a Comunităților Europene acoperă acțiunile pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare solicitate, în temeiul Tratatului CE, de o instanță a cărei jurisdicție acoperă o TTPM, precum și procedurile instituite în condițiile stabilite de Tratatul CE, de către un reclamant din TTPM împotriva actelor adoptate de Comunitate.

Unele TTPM se îndreaptă spre o mai bună integrare cu statele membre de care sunt legate, state care analizează posibilitatea de a solicita Consiliului modificarea tratatelor în vederea integrării acestor teritorii în Comunitate ca regiuni ultraperiferice. Cu toate acestea, Comunitatea își păstrează poziția neutră referitoare la posibila evoluție a relațiilor interne dintre TTPM și statele membre de care sunt legate, precum și privind diferențele care există între țările și teritoriile de peste mări în ceea ce privește relațiile constituționale cu statele membre conexe, în special tendința în majoritatea acestor țări și teritorii spre o mai mare autonomie și independență. Astfel de chestiuni sunt domeniul exclusiv al statelor membre în cauză și al TTPM ale acestora. În principiu, numai în cazul în care o TTPM devine pe deplin independentă, resortisanții acesteia nu mai sunt cetățeni europeni, iar relația strânsă cu UE prin intermediul statului membru conex dispare.

Fără a aduce atingere uneia din aceste evoluții posibile, din aspectele subliniate mai sus rezultă că statutul TTPM față de Comunitate diferă de cel al oricărei țări terțe asociate cu Comunitatea prin acorduri specifice, așa cum sunt statele ACP sau țările care fac obiectul politicii europene de vecinătate. Cu toate acestea, TTPM nu fac parte din Comunitate, indiferent dacă și în ce măsură legislația statului membru conex se aplică într-o anumită țară sau teritoriu de peste mări.

Prin urmare, întrebarea este unde trebuie situate TTPM în ceea ce privește relațiile acestora cu Comunitatea, ținând cont, pe de o parte, că relațiile dintre Comunitate și membrii săi (inclusiv regiunile ultraperiferice) nu pot fi aplicate ca atare acestor țări și teritorii și că, pe de altă parte, asocierea TTPM la Comunitate nu trebuie să afecteze relațiile constituționale dintre ele și statele membre de care acestea sunt legate.

⁷ A se vedea Decizia 1999/95/CE a Consiliului din 31 decembrie 1998 privind regimul monetar în comunitățile teritoriale franceze Saint-Pierre-et-Miquelon și Mayotte (JO L 30, 4.2.1999, p. 29).

⁸ Franța a anunțat în 2003 că o cerere pentru introducerea monedei euro în țările și teritoriile de peste mări franceze din Pacific va fi prezentată instituțiilor europene numai dacă fiecare dintre aceste trei țări și teritorii este de acord cu introducerea monedei euro. În acest context, Wallis și Futuna au declarat că se vor conforma deciziei pe care urmează să o ia Polinezia Franceză și Noua Caledonie. În 2006, Adunarea din Polinezia Franceză a adoptat o rezoluție în favoarea introducerii monedei euro, în schimb Noua Caledonie nu a luat încă nicio decizie.

Întrebarea 1: Cum poate fi transpusă la nivel politic solidaritatea dintre Comunitate și TTPM, luând în considerare legătura specială dintre TTPM și Comunitate?

3.1.2. O interpretare contemporană a obiectivului asocierii TTPM-CE

În conformitate cu articolul 182 din Tratatul CE, obiectivul asocierii TTPM-CE este promovarea dezvoltării economice și sociale a acestor țări și teritorii și stabilirea unor relații economice strânse între ele și Comunitate în ansamblul ei.

Articolul 1 din actuala decizie de asociere peste mări precizează că obiectivele asocierii TTPM-CE sunt urmărite prin focalizarea asupra reducerii, prevenirii și, în cele din urmă, eradicării sărăciei, dezvoltării durabile și integrării progresive în economia regională și mondială. Atenția acordată combaterii sărăciei și aplicarea unui concept de cooperare pentru dezvoltare la cooperarea financiară a Comunității cu TTPM duce adesea la identificarea TTPM cu țările ACP, în special deoarece instrumentul financiar, adică FED, este același.

Cu toate acestea, focalizarea actuală asupra combaterii sărăciei este din ce în ce mai mult considerată de TTPM și statele de care sunt legate drept un obstacol împotriva abordării cât mai eficiente a vulnerabilității TTPM ca economii de micro-insulă, în special deoarece cooperarea pentru finanțarea dezvoltării a Comunității cu TTPM se bazează actual pe o serie de standarde similare celor aplicate cooperării pentru dezvoltare cu țările ACP, ceea ce nu reflectă pe deplin specificitatea TTPM în ceea ce privește dimensiunile foarte reduse, situațiile instituționale și constituționale ale acestora, diversitatea climatică și geografică, nivelele lor diferite de dezvoltare sau importanța pe care o acordă inovației, spiritului antreprenorial și competitivității.

De asemenea, integrarea TTPM în cooperarea pentru dezvoltare a Comunității face obiectul criticii formulate din ce în ce mai des de statele membre fără TTPM și de țările ACP, astfel cum s-a dovedit, de exemplu, în cadrul negocierilor referitoare la Acordul intern privind al 10-lea FED. Cauza principală a acestor critici este faptul că TTPM beneficiază de ajutor pentru dezvoltare finanțat din FED, în ciuda faptului că anumite TTPM nu pot fi considerate „țări în curs de dezvoltare”, nicio TTPM nu este un teritoriu cu venituri mici⁹, nu fac parte din Acordul de parteneriat ACP-CE și nu fac obiectul dispozițiilor din Tratatul CE privind cooperarea pentru dezvoltare. În plus, nivelul ajutorului pe cap de locuitor acordat TTPM și finanțat din FED este semnificativ mai ridicat decât media ACP¹⁰, ceea ce explică faptul că TTPM sunt mai strâns legate de UE decât țările ACP, însă nu justifică necesitățile reale ale TTPM.

Pe de o parte, pare într-adevăr rezonabil ca beneficiarele cooperării pentru dezvoltare să fie țările care au cea mai mare nevoie de acesta. Pe de altă parte, nu este corect să se ia drept indicator pentru necesitățile TTPM numai venitul pe cap de locuitor, întrucât nu s-ar ține seama de vulnerabilitatea acestora ca economii de micro-insulă și, în special, de faptul că dimensiunile reduse și dependența TTPM de o bază economică foarte îngustă afectează grav capacitățile instituționale și potențialul de dezvoltare al acestor țări și teritorii. Mai mult, ar trebui să se țină seama de faptul că mai multe TTPM depind serios de transferuri financiare de la statele membre de care sunt legate, ceea ce asigură un nivel relativ ridicat al serviciului

⁹ Potrivit Comitetului de asistență pentru dezvoltare al Organizației pentru cooperare și dezvoltare economică (OCDE/DAC). Pentru mai multe detalii, a se vedea anexele I și II la prezenta carte verde.

¹⁰ A se vedea nota de subsol 4 de mai sus.

social și public, dar care poate avea ca rezultat, de exemplu, un sector public foarte mare, predominant, și un sector privat subdezvoltat.

Cu toate acestea, provocările legate de vulnerabilitatea TTPM ca economii de micro-insulă nu necesită neapărat o abordare clasică referitoare la cooperarea pentru dezvoltare. Dimpotrivă, dezvoltarea durabilă a TTPM în lumea globalizată a zilelor noastre ar beneficia mai mult din creșterea competitivității lor și a integrării treptate în piețele regionale și mondiale, având în vedere nu numai provocările cu care se confruntă, cum ar fi costurile mari de producție și transport, dezechilibrul majore și lipsa relativă de capacitate instituțională, ci și potențialul TTPM, cum ar fi nivelul de experiență în anumite domenii, nivelul de educație relativ ridicat al populațiilor lor în comparație cu țările învecinate sau existența anumitor resurse naturale. Mai mult, aspectele legate de mediu merită o atenție specială ținând seama atât de fragilitatea TTPM în fața schimbărilor climatice, cât și de potențialul lor bazat pe biodiversitate.

Pentru a se lua în considerare vulnerabilitatea TTPM, nu ar fi o soluție durabilă să se recurgă pur și simplu la excepții de la normele și procedurile actuale, în loc să se definească o strategie reală orientată spre TTPM, deoarece a face numai excepții de la politica de dezvoltare a Comunității ar submina coerența acestei politici, astfel cum a fost definită în Consensul european privind dezvoltarea¹¹. În plus, aceasta ar fi contrar pozițiilor exprimate de mai multe state membre fără TTPM. În consecință, este esențial să existe o discuție referitoare în primul rând la politici, și nu la proceduri.

Întrebarea 2: Sunteți de acord că ar trebui găsită o nouă abordare pentru TTPM, diferită de abordarea clasică referitoare la cooperarea pentru dezvoltare (bazată pe combaterea sărăciei)? Dacă da, ce tip de acțiuni ați propune pentru o mai bună promovare a dezvoltării durabile a TTPM și pentru consolidarea competitivității și rezistenței acestora?

¹¹ Declarație comună a Consiliului și reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, Parlamentului European și Comisiei Europene privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene: „Consensul European” (JO C46, 24.2.2006, p. 1.)

3.1.3. *Interese reciproce*

TTPM sunt situate în regiuni geografice mai mult sau mai puțin îndepărtate din toată lumea. Cu toate că sunt situate în afara granițelor externe ale UE, TTPM și statele membre de care sunt legate evidențiază adesea importanța strategică a TTPM ca „cele mai îndepărtate frontiere ale Europei” sau „avanposturi ale UE”, în special deoarece TTPM sunt o parte din sau cel puțin sunt strâns legate de un stat membru UE. Acest fapt implică două întrebări: care este importanța strategică reală a TTPM pentru UE în ansamblul ei? Și ce tip de responsabilități ar trebui să implice acest fapt pentru TTPM în ceea ce privește rolul pe care aceste țări și teritorii l-ar putea juca în cadrul regiunilor în care sunt situate?

În regiunile Caraibe, Oceanul Indian și Pacific, TTPM sunt vecine cu statele ACP. Ca și regiunile ultraperiferice franceze din Caraibe și Oceanul Indian, unele din aceste TTPM dispun de know-how care nu există întotdeauna în țările vecine și care ar putea fi valorificat în comun cu aceste țări. De asemenea, TTPM ar putea contribui activ la promovarea valorilor „europene” pe care le împărtășesc într-o arie geografică cât mai largă din regiunile respective.

Ideea a fost lansată pentru a se sprijini instituirea unor „centre de experiență și competențe” în TTPM, care să faciliteze rolul acestora de „cap de pod” între UE și regiunile în care sunt situate aceste țări și teritorii. Ar putea fi vorba, de exemplu, de punerea în aplicare și promovarea unor standarde ridicate în sectorul mediului, al statului de drept, bunei guvernante, respectării drepturilor omului, inclusiv drepturile minorităților, precum și promovarea unor bune relații de vecinătate, a principiilor economiei de piață, a inovării și dezvoltării durabile.

Sunt relevante, de asemenea, bogățiile ecologice și condițiile climatice diferite din TTPM, care ar putea oferi un mai mare potențial pentru cercetare. Acesta este deja cazul în unele TTPM, ca de exemplu în Polinezia Franceză, unde sunt puse în aplicare proiecte științifice cu participarea unor institute de cercetare din Franța și Statele Unite. În ceea ce privește Groenlanda, exploatarea hidrocarburilor și a altor minerale, precum și posibilitatea stabilirii unor noi trasee pe mare către Polul Nord ar putea deschide noi oportunități.

Cu toate acestea, nu se poate spune că actualul parteneriat între Comunitate și TTPM este fondat pe interese reciproce. De fapt, responsabilitățile reale care revin TTPM se limitează la acelea de parteneri în materie de ajutor și beneficiari ai unui regim comercial preferențial unilateral. Parteneriatul dintre Comunitatea Europeană și Groenlanda¹² poate fi considerat, într-un anumit sens, o excepție, deși responsabilitățile reale ale Groenlandei în alte domenii decât pescuitul rămân relativ mici (fără a aduce atingere dialogului politic privind programul pentru dezvoltarea durabilă a Groenlandei).

Responsabilitățile curente ale TTPM în cadrul parteneriatului actual rămân, într-adevăr, foarte limitate. De exemplu, decizia de asociere peste mări precizează că obiectivele asocierii TTPM-CE sunt urmărite prin focalizarea, printre altele, asupra integrării progresive a TTPM în economia regională și mondială. În acest sens, decizia încurajează, de asemenea, cooperarea regională, solidaritatea și integrarea între TTPM și TTPM-ACP, precum și stabilirea unor relații economice și sociale mai echilibrate între TTPM, țările ACP, statele membre și alte părți ale lumii. În același timp, TTPM au subliniat în numeroase ocazii rolul de

¹² A se vedea Decizia 2006/526/CE a Consiliului din 17 iulie 2006 privind relațiile dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Groenlanda și Regatul Danemarcei, pe de altă parte (JO L 208, 29.7.2006, p. 28).

„cap de pod” competitiv pe care l-ar putea juca între UE și regiunile în care sunt situate aceste țări și teritorii, fapt salutat de Comisie. Totuși, aceasta implică o cooperare sporită cu regiunile respective și cu UE, transferul efectiv de know-how și implementarea standardelor de înaltă calitate. Cu toate acestea, deși decizia conține dispoziții care permit și încurajează cooperarea regională între TTPM și vecinii acestora (regiunile ultraperiferice ale Comunității, statele ACP sau alte țări terțe), aceasta nu conține stimulente concrete sau responsabilități în acest sens și, până acum, rezultatele sunt destul de limitate în ciuda resurselor puse la dispoziția diferiților parteneri implicați.

Alt exemplu de responsabilități limitate în cadrul actualei asocierii TTPM-CE se referă la moștenirea ecologică a TTPM. Pe lângă semnificația durabilității mediului din TTPM pentru propria lor bunăstare, păstrarea biodiversității TTPM prezintă o importanță majoră pentru Comunitate și pentru întreaga lume, având în vedere dimensiunea sa internațională din perspectiva cercetării, a exploatarea durabile a resurselor naturale și a luptei împotriva schimbărilor climatice. Cu toate acestea, actuala decizie de asociere peste mări nu prevede nicio responsabilitate pentru TTPM de a se angaja efectiv în activități de protecția mediului sau de conservare în conformitate cu standardele comunitare, în monitorizarea legalității activităților de pescuit, în asigurarea măsurilor eficiente de control al poluării și crearea de capacități în vederea unui răspuns adecvat în caz de urgență, pentru care ar putea fi exploatate noi oportunități, sau în cooperarea științifică cu alte institute europene de cercetare și echipe din state membre altele decât cele de care TTPM sunt legate. Câteva TTPM respectă standarde exemplare privind mediul, echivalente cu standardele Comunității, dar aceasta nu se aplică în toate TTPM, care fac adesea dovada utilizării unui model de ecosistem nedurabil.

Toate TTPM sunt caracterizate de o biodiversitate mult mai bogată decât în Europa continentală în ansamblul ei. Aceste țări și teritorii insulare izolate sunt locuri privilegiate pentru dezvoltarea speciilor endemice, din regnul vegetal sau animal, terestre sau maritime: de exemplu, Noua Caledonie are mai mult de 2 000 de plante endemice și mai mult de 1 600 de specii de pești. În Mayotte au fost identificate 200 de specii de coral. TTPM sunt, de asemenea, locații importante pentru speciile migratoare: un număr mare de albatroși cu sprâncene negre se reproduc în Insulele Falkland, în Georgia de Sud și în arhipelagurile Crozet și Kerguelen (care fac parte din Teritoriile australe și antarctice franceze), Groenlanda găzduiește 25 de specii de mamifere marine, iar balenele cu cocoasă migrează în Polinezia Franceză pentru a se reproduce. Astfel, TTPM au o importanță majoră pentru biodiversitatea mondială. Folosirea și protecția durabilă a acestei biodiversități ar avea de câștigat dacă ar exista o mai bună documentare științifică și un acces mai simplu la rezultatele cercetării. Comisia consideră că biodiversitatea și alte resurse naturale ale TTPM ar putea constitui baza pentru cooperarea consolidată în domeniul cercetării și conservării resurselor.

Potențialul TTPM în ceea ce privește biodiversitatea este deja recunoscut la nivel internațional, grație dezvoltării unor programe științifice în vederea obținerii unei mai bune înțelegeri a ecosistemelor, a modului în care acestea interacționează, precum și a importanței lor pentru echilibrul ecologic mondial. Aceste proiecte de cercetare urmăresc, de asemenea, identificarea unor soluții pentru păstrarea acestui potențial, care este serios amenințat, de exemplu de introducerea unor specii ne-endemice care distrug habitatele existente sau înlocuiesc vegetația endemică (cum sunt caprele în Bonaire și Curaçao, miconia în Polinezia Franceză și Noua Caledonie etc.), sau de impactul schimbărilor climatice asupra coralilor. Comunitatea internațională este din ce în ce mai îngrijorată de pierderea biodiversității. În comunicarea sa din 22 mai 2006, intitulată „Stoparea pierderii biodiversității până în 2010 și ulterior – Susținerea serviciilor ecosistemice pentru bunăstarea oamenilor”, Comisia Europeană subliniază faptul că „este absolut necesar să se întreprindă măsuri eficiente în țările

și teritoriile de peste mări ale statelor membre, cu o biodiversitatea bogată, pentru a asigura credibilitatea UE pe scena internațională”.

Comisia dorește, de asemenea, să dezvolte un parteneriat mai activ cu TPPM referitor la cooperarea în alte domenii, cum ar fi politica economică, întreprinderile, ocuparea forței de muncă și politica socială, comerțul și investițiile, infrastructura (inclusiv cu privire la sistemul Galileo, deoarece TPPM sunt candidate reale sau potențiale pentru dezvoltarea infrastructurilor terestre), cercetarea, afacerile maritime și guvernanta maritimă, furnizarea energiei, eficiența energetică și sursele de energie regenerabile, buna guvernanta (inclusiv în sectoarele fiscal, financiar și juridic), dezvoltarea societății civile, schimburile culturale, media, educația și formarea, migrația, lupta împotriva criminalității organizate, traficul cu ființe umane, terorismul, spălarea de bani, fraudă fiscală, evaziunea fiscală, drogurile și pescuitul ilicit, neraportat și nereglementat, precum și cooperarea administrativă, polițienească și judiciară. Mai mult, cooperarea în domeniul transportului maritim și aerian – inclusiv în ceea ce privește spațiul aerian comun – poate contribui semnificativ la integrarea TPPM în regiunile în care se situează și la o relație mai strânsă între TPPM și Comunitate.

În orice caz, posibilitățile de acțiune în interesul reciproc al unei anumite TPPM și al UE (și al țărilor vecine în curs de dezvoltare) depind de potențialul și dorința respectivei TPPM de a dezvolta și exploata în comun anumite resurse, precum și de atractivitatea acestor resurse pentru UE, pentru țările vecine și alți parteneri potențiali, precum și de dorința UE de a coopera mai activ cu respectiva TPPM în domeniile menționate. În acest sens, este esențial să se ia în considerare diversitatea enormă a TPPM, în special amplasarea acestor țări și teritorii, foarte izolate din motive geografice, politice sau de altă natură. O provocare importantă este legată, de asemenea, de rolul și influența anumitor țări în diferitele regiuni în care sunt situate TPPM – cum ar fi Statele Unite, Brazilia și Venezuela în Caraibe, sau Statele Unite, Japonia, China, Australia și Noua Zeelandă în Pacific.

În 2003, TPPM și statele membre de care sunt legate au arătat că evoluția spre un veritabil parteneriat ar trebui însoțită de încheierea unui acord (care să fie completat, dacă este necesar, de protocoale individuale), în locul adoptării unei decizii de către Consiliu. Cu toate acestea, prezenta carte verde nu analizează astfel de aspecte, deoarece articolul 187 din Tratatul CE statuează explicit faptul că normele și procedurile detaliate pentru asocierea TPPM-CE trebuie stabilite de Consiliu.

Întrebarea 3: Cum poate deveni mai activ și reciproc parteneriatul dintre TPPM și UE, în interesul ambelor părți? Ce responsabilități concrete ar trebui să implice acest parteneriat pentru TPPM sau pentru statele membre de care sunt legate (în limitele competențelor constituționale ale acestora)?

Întrebarea 4: Care sunt, în opinia dumneavoastră, domeniile de interes reciproc cele mai importante pentru cooperarea dintre TPPM și UE?

Întrebarea 5: Care ar fi avantajele unei cooperări regionale și integrări sporite pentru TPPM? Cum poate fi încurajat transferul de cunoștințe și de know-how între TPPM și vecinii acestora?

Întrebarea 6: Care este opinia dumneavoastră cu privire la o posibilă consolidare a dialogului politic dintre UE, o TPPM și statul membru de care este legată, în special în situațiile în care interesele UE și ale TPPM în cauză ar fi diferite?

3.2. Regimurile comerciale dintre Comunitate și TTPM

Regimurile comerciale actuale dintre Comunitate și TTPM nu pot fi revizuite fără să se țină seama de schimbările din lumea întreagă, care afectează atât Comunitatea, cât și TTPM, precum și principalii parteneri comerciali ai TTPM, în special țările ACP vecine. De mulți ani, Comunitatea a susținut în mod consecvent integrarea economică regională ca o prioritate pentru statele ACP, deoarece integrarea la nivel regional și în cadrul sistemelor comerciale multilaterale oferă noi oportunități comerciale care pot antrena creșterea economică, deschizând astfel pentru aceste țări o cale de ieșire din sărăcie. Aceasta este și ideea care stă la baza conceptului de cooperare pentru dezvoltare din acordurile de parteneriat economic negociate cu statele ACP.

Este cert, de asemenea, că beneficiile teoretice oferite TTPM de actualul regim comercial TTPM-CE în ceea ce privește accesul preferențial la piața comunitară se atenuează ca efect al liberalizării comerciale progresive la scară regională și globală. Acesta este un proces inevitabil, pentru care TTPM trebuie să fie pregătite, în special deoarece TTPM beneficiază deja de regimul tarifar cel mai generos acordat vreodată de Comunitate, care nu mai lasă loc de o îmbunătățire a accesului preferențial al acestor țări și teritorii la piața UE.

În acest context, începând cu 2003, Comisia a invitat TTPM situate într-o regiune ACP și statele membre de care sunt legate să își analizeze poziția privind integrarea economică regională a acestor TTPM cu țările ACP învecinate, și ce pot pierde sau câștiga TTPM respective în urma participării la o astfel de integrare economică regională. Aceasta are o semnificație deosebită și cu privire la regulile de origine, în special cumulul de origine TTPM/ACP.

În plus, o modernizare a regulilor de origine (în primul rând cu privire la produsele pescărești), adaptată situației specifice a TTPM, sau consolidarea capacității TTPM de a respecta obligațiile privind importul bunurilor în Comunitate, de exemplu în domeniul sanitar și fitosanitar (care reprezintă, de asemenea, un element cheie al acordurilor de parteneriat economic), ar putea veni în sprijinul optimizării beneficiilor pe care TTPM le au de pe urma regimului comercial TTPM-CE, în ciuda valorii teoretice în scădere a preferințelor lor tarifare. În același sens, procedura actuală de transbordare ar trebui să facă obiectul unei evaluări critice.

În legătură cu documentul de lucru al serviciilor Comisiei atașat în anexa IV la prezenta carte verde, Comisia ar dori să vă cunoască opinia cu privire la următoarele chestiuni:

Întrebarea 7.1: Care sunt, în opinia dumneavoastră, beneficiile unei mai mari integrări economice regionale care ar putea oferi un avantaj anumitor TTPM ca răspuns la globalizare și la diminuarea preferințelor tarifare ale acestora vis-à-vis de Comunitate?

Întrebarea 7.2: Cum s-ar putea angaja TTPM în schimburi comerciale regionale mai ample și cum ar putea facilita Comisia acest lucru?

Întrebarea 8.1: Care este opinia dumneavoastră cu privire la valoarea adăugată pentru TTPM a cumulului de origine TTPM/ACP?

Întrebarea 8.2: Ce TTPM folosește cumulul de origine TTPM/ACP și cu ce frecvență? Cumulul de origine presupune procurarea materiilor prime din statele ACP și transformarea acestora la nivel local în TTPM?

Întrebarea 8.3: Cum poate fi adaptată modernizarea regulilor de origine situației specifice a diferitelor TPPM?

Întrebarea 9.1: Care este, în opinia dumneavoastră, valoarea adăugată a cooperării cu TPPM în domenii legate de comerț ca răspuns la globalizare și la diminuarea preferințelor tarifare ale acestora vis-à-vis de Comunitate?

Întrebarea 9.2: În acest context, cum ar putea contribui mai activ asocierea TPPM-CE la îmbunătățirea situației în TPPM?

Întrebarea 10.1: Care este opinia dumneavoastră cu privire la valoarea adăugată reală a procedurii curente de transbordare din actuala decizie de asociere peste mări?

Întrebarea 10.2: Cum ar putea fi adaptată asocierea TPPM-CE pentru o mai bună promovare a dezvoltării infrastructurii de transport (aerian, terestru și portuar)?

Întrebarea 10.3: Aveți sugestii referitoare la alte modalități de a face mai competitivă infrastructura portuară bine dezvoltată, însă slab utilizată a TPPM?

3.3. Caracteristicile TPPM

La 2 octombrie 1997, Conferința reprezentanții guvernelor statelor membre care a adoptat Tratatul de la Amsterdam a făcut o declarație privind TPPM, în care a solicitat revizuirea regimurilor de asociere TPPM-CE cu obiectivul, printre altele, de a ține mai bine seama de diversitatea și caracteristicile diferitelor TPPM¹³. În consecință, decizia de asociere peste mări din 2001 a introdus un anumit număr de inovații în acest sens. Până la al 8-lea FED, ajutorul programabil era împărțit între TPPM franceze, olandeze și britanice considerate grup unitar, lăsând la latitudinea statelor membre în cauză alocarea acestor resurse între propriile TPPM, însă decizia de asociere peste mări din 2001 a introdus alocarea asistenței financiare comunitare direct către fiecare TPPM, oferind astfel un nivel mai mare de subsidiaritate în ceea ce privește gestionarea instrumentului financiar. Decizia a inclus, de asemenea, dispoziții privind necesitățile celor mai izolate și puțin dezvoltate TPPM. Cu toate acestea, pe baza experienței acumulate între timp, acum ar trebui analizate în mod critic numeroase alte provocări referitoare la vulnerabilitatea și diversitatea TPPM, fără a aduce atingere întrebărilor formulate mai sus.

Mai precis, în legătură cu documentul de lucru al serviciilor Comisiei atașat în anexa V la prezenta carte verde, Comisia ar dori să vă cunoască opinia cu privire la următoarele chestiuni:

Întrebarea 11: Cum ar trebui să reflecte promovarea de către Comunitate a dezvoltării economice durabile a TPPM vulnerabilitatea reală a acestor țări și teritorii ca economii de micro-insulă?

Întrebarea 12: Care este opinia dumneavoastră privind stabilirea unui indice de măsurare a vulnerabilității TPPM, care să permită comparația nu numai între TPPM, ci și cu alte țări și teritorii? Dacă s-ar stabili un astfel de indice, ce criterii ar trebui aplicate?

¹³ Declarația nr. 36 privind țările și teritoriile de peste mări anexată la Actul final al Conferinței reprezentanților guvernelor statelor membre care a adoptat Tratatul de la Amsterdam (JO C 340, 10.11.1997).

Întrebarea 13: Având în vedere că multe TTPM sunt expuse catastrofelor naturale, cum ar trebui inclusă reducerea riscului de catastrofe în relațiile viitoare TTPM-CE?

Întrebarea 14: Cum ar putea fi adaptată asocierea TTPM-CE pentru a se ține mai bine seama de diversitatea TTPM, fără să crească sarcina administrativă pentru TTPM și pentru Comisie?

4. CONCLUZII

Tratatul CE statuează că scopul asocierii TTPM la Comunitatea Europeană este promovarea dezvoltării economice și sociale a acestor țări și teritorii și stabilirea de relații economice strânse între acestea și Comunitate în ansamblul ei. Mai mult, tratatul instituie obiectivele din domeniul comerțului și principiile de bază ale asocierii. Cu toate acestea, în limitele Tratatului CE, există o marja de manevră foarte mare pentru modernizarea relațiilor dintre UE și TTPM, pentru a le adapta la realitate, la situația specifică a TTPM ca economii de micro-insulă răspândite în întreaga lume și la potențialul pe care îl oferă, precum și la contextul internațional mai larg și la realitățile regionale, în același timp ținând seama pe deplin de statutul unic al TTPM în relație cu Comunitatea.

Pentru a deschide calea spre viitor, prezenta carte verde își propune să inițieze o amplă dezbateră publică privind mai multe chestiuni esențiale referitoare la orice modernizare substanțială a asocierii TTPM-CE, astfel încât, la final, Comisia să poată stabili răspunsul de strategie politică adecvat, având la dispoziție cât mai multe informații, în scopul de a defini o nouă strategie pe termen lung pentru asocierea TTPM la Comunitate, care va înlocui integral sau parțial asocierea existentă atunci când actuala decizie de asociere peste mări va expira, la 31 decembrie 2013. Aceasta nu aduce atingere unei eventuale revizuirii a deciziei înainte de sfârșitul anului 2011, în conformitate cu articolul 62 din decizie.

Perioada de consultare publică va începe la 1 iulie 2008 și se va încheia la 17 octombrie 2008.

Comisia Europeană vă invită să trimiteți contribuția dumneavoastră cu ajutorul formularului electronic pe care îl puteți găsi pe site-ul său la următoarea adresă:

http://europa.eu/yourvoice/consultations/index_en.htm

Contribuțiile primite vor fi analizate cu atenție de Comisie, astfel încât să deschidă calea către definirea unei noi politici referitoare la TTPM. Mai exact, contribuțiile vor fi analizate pentru a se verifica dacă și în ce măsură opiniile exprimate pot fi integrate în viitoarele propuneri politice cu privire la TTPM. Contribuțiile primite vor fi publicate pe internet, împreună cu identitatea autorului, cu excepția cazului în care autorul se opune publicării datelor sale personale, întrucât aceasta i-ar leza interesele legitime. În acest caz, contribuția poate fi publicată sub acoperirea anonimatului. În caz contrar, contribuția nu va fi publicată și, în principiu, conținutul acesteia nu va fi luat în considerare. Organizațiile sunt solicitate să se identifice. Comisia va confirma primirea contribuțiilor trimise, fără însă a furniza automat un răspuns individual cu privire la conținutul acestora.

Pentru a furniza un feedback adecvat părților respondente și publicului larg, expunerile de motive care însoțesc propunerile legislative sau o comunicare a Comisiei privind relațiile dintre UE și TTPM vor include rezultatele acestei consultări și o explicație referitoare la modul în care rezultatele au fost luate în considerare.

Vă invităm să folosiți formularele electronice de răspuns, care vor facilita prelucrarea opiniilor dumneavoastră pe parcursul acestei consultații.

Cu toate acestea, puteți trimite, de asemenea, o contribuție în scris la următoarea adresă:

Livre vert sur l'avenir des relations entre l'UE et les PTOM

Commission européenne

Direction générale Développement et relations avec les États d'Afrique, des Caraïbes et du Pacifique

DG DEV/D/1

SC-15 07/130

B-1049 Bruxelles

Pentru alte întrebări, puteți, de asemenea, trimite un e-mail la: DEV-DIR-D@ec.europa.eu